

Jenda Morávek byl a zůstává pro mne hanáckým Pánbíčkem. Měl všechny boží rysy a hanáckou rozšafnost a moudrost. Bývalý učitel Lidové umělecké školy / Lidušky/ v Uničově, milovník klasické hudby, využil v osmdesátých letech minulého století příležitost k založení tak zvaných Kruhů přátel hudby v 27 obcích a osadách na Uničovsku. Šel na to chytře. Všechna Jednotná zemědělská družstva měla zvláštní fond na uspokojení kulturních potřeb pracujícího lidu. Tuto aktivitu nebylo možno odmítnout. Jenda trpělivě objížděl předsedy Jednotných zemědělských družstev, až získal jejich souhlas. Vznikla nejhustší koncertní síť na kilometr čtvereční na světě. Na Uničovsku se tak rok co rok uskutečnilo několik set koncertů a ne ledajakých. I v nejmenších obcích bez koncertního sálu, ale s malým kostelíkem či mateřskou školkou se začala objevovat zvučná jména hvězd koncertních pódíí, jakými byli např. Josef Suk, Eduard Haken, Pavel Šporcl, Štěpán Rak, Jiří Hlaváč, Jaroslav Krček, Smetanovo kvarteto, Janáčkovo kvarteto a ve výčtu souborů a sólistů bych mohl ještě dlouho pokračovat... Jenda začal zvat i představitele profese herecké a tak v různých kombinacích s koncertními umělci zněly verše v podání Radovana Lukavského, Otakara Brouska, Gabriely Vranové, Táni Fischerové, Jitky Molavcové... Pokládám si za čest, že jsem byl ke spolupráci pozván i já a tak mohu podat autentické svědectví o Jendovi, o organizaci koncertů a jejich ohlasu. Koncerty byly hodinové, Jenda měl vždy zasvěcený úvod. Čas se musel striktně dodržovat, protože se po odpoledním vystoupení přejíždělo jinam na podvečerní

a potom ještě jinam na večerní. Harmonogram sestavoval Jenda tak, aby nedocházelo, jak on říkal, k časovým prodlevám. V praxi to znamenalo, že jsme dojížděli do jednotlivých míst těsně před začátkem a odjížděli ihned po skončení. Často se stávalo, že pohostinní pořadatelé připravili občerstvení. To ale Jenda dopředu věděl a itinerář dle toho upravoval. V autě seděl vždy vedle šoféra a navigoval spleť silniček a místních cest, které vedly k místu konání. Během jízdy zároveň informoval, co se kde chystá k jídlu. Popravdě, chystalo se všude. Skvělé hanácké koláče, místní uzeniny, v Troubelicích vždy minutková večeře, v Lošticích bývala jednu dobu zabíjačka... Za Jendou se nejezdilo jen na jedno vystoupení, ale rovnou na sedm až třeba čtrnáct, podle toho, kolik času umělci měli. V sobotu a v neděli byla tři vystoupení denně, ve všední dny dvě. Jak jinak pokrýt dvacet sedm pořadatelů? V posledních letech několik štací ubylo... Stát přestal podporovat tuto bohubíhou činnost. Honoráře umělců byly sice jen symbolické, ale každý z účinkujících se těšil na setkání s Jendou i s jedinečným publikem. Musím dodat, že Jenda tuto nesmírně namáhavou a organizačně složitou agendu vykonával s láskou a bez nároku na jakoukoliv finanční odměnu.

V posledních letech už ze zdravotních důvodů nemohl jezdit na jednotlivé koncerty. Ty se však zásluhou dalších nadšenců a Jendových přátel konaly a konají dál. Bylo by škoda opustit hudbymilovné Hanáky a Hanačky, z kterých vchoval snad nejlepší, nejvstřícnější a zároveň nejzasvěcenější posluchače, s jakými jsem se kdy setkal. Jan Morávek, pro přátele Jenda, včera v noci zemřel. Odešla jedna z největších osobností, s jakou jsem se v životě setkal. Vše, co na poli hudebním vykonal, bude žít dál. V nás účinkujících i v každém z těch desítek tisíc posluchačů, kteří se zúčastňovali na Uničovsku a jeho okolí koncertů.

Štafetu převzala za Jendu paní doktorka Karla Vymětalová a vede si skvěle. Dobře ví, že Jendou zaseté símě hudby a slova, ponese ještě dlouho vzácné plody lásky k naší zemi, k lidem a k Bohu.

Alfred Strejček 5. ledna 2021

foto: Jaroslav Petráš